مهندسان نقشه‌برداری ۱۴ قنبری هفته‌ی آینده در همایش سالانه‌ی انجمن صنفی گرد هم می‌آیند

مهندس نقشه‌برداری که سال‌ها در کوه‌های شمال کار کرده، می‌گوید بسیاری از مشکلات امروز ما ریشه در تصمیم‌هایی دارد که بدون توجه به طبیعت گرفته شده‌اند.

گزارش از: مهندس نیلوفر کاویانی

در حاشیه‌ی جاده‌ی کوهستانی که از روستای برف‌چال به سمت گردنه‌ی سیاه‌کمر می‌رود، تابلویی کنار گذاشته شده است که روی آن نوشته شده: «مسیر موقت». اما کسی نمی‌داند این مسیر موقت از کی تا کی باید ادامه داشته باشد. برای بسیاری از رانندگانی که هر روز از این مسیر عبور می‌کنند، این تابلو بیشتر شبیه یک شوخی تلخ است تا یک راهنما.

مهندس نقشه‌برداری که سال‌ها در کوه‌های شمال کار کرده، می‌گوید بسیاری از مشکلات امروز ما ریشه در تصمیم‌هایی دارد که بدون توجه به طبیعت گرفته شده‌اند.

ادامه در صفحه‌ی 15 ◄

مهندسان نقشه‌برداری که از ۱۴ قنبری در همایش سالانه‌ی انجمن گرد هم می‌آیند

مهندس نقشه‌برداری که سال‌ها در کوه‌های شمال کار کرده، می‌گوید بسیاری از مشکلات امروز ما ریشه در تصمیم‌هایی دارد که بدون توجه به طبیعت گرفته شده‌اند.

گزارش از: مهندس نیلوفر کاویانی

در حاشیه‌ی جاده‌ی کوهستانی که از روستای برف‌چال به سمت گردنه‌ی سیاه‌کمر می‌رود، تابلویی کنار گذاشته شده است که روی آن نوشته شده: «مسیر موقت». اما کسی نمی‌داند این مسیر موقت از کی تا کی باید ادامه داشته باشد. برای بسیاری از رانندگانی که هر روز از این مسیر عبور می‌کنند، این تابلو بیشتر شبیه یک شوخی تلخ است تا یک راهنما.

مهندس نقشه‌برداری که سال‌ها در کوه‌های شمال کار کرده، می‌گوید بسیاری از مشکلات امروز ما ریشه در تصمیم‌هایی دارد که بدون توجه به طبیعت گرفته شده‌اند.

ادامه در صفحه‌ی 15 ◄

سفیدار
هفته‌نامه‌ی خبری منطقه‌ای
شماره‌ی ۶۵۶ (پیاپی ۲۲۸)
۱۹ صفحه
شناسه‌ی انتشار: ۸۳۰۰۲۸
شابک: ۵۵۹۳۰۶۲
چاپخانه‌ی نوید سپیدار، چاپ دوم
تیراژ: ۳۵۳۲۱۲۷
پنجشنبه ۲ آبان ۱۴۰۲
نسخه‌ی رایگان

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۱۴)

هفته نخست مهرماه، رودخانه‌ی سیمین‌رود بار دیگر از کرانه‌های خود فراتر رفت و بخش‌هایی از روستاهای پایین‌دست را زیر آب برد. این بار نیز همچون سال‌های پیش، خسارت‌ها بیش از آنکه حاصل بارش باشند، نتیجه‌ی سال‌ها بی‌توجهی به حریم طبیعی رودخانه‌اند. ده‌ها خانه، دهها هکتار زمین کشاورزی و صدها دام در این حادثه آسیب دیده‌اند. هنوز آمار دقیقی از میزان خسارت‌ها منتشر نشده، اما برآوردهای اولیه حکایت از آن دارد که بسیاری از خانوارها بیش از یک‌سوم دارایی خود را از دست داده‌اند.

در روستای چنارک، که بیشترین تلفات انسانی و مالی را متحمل شده، ساکنان می‌گویند هشدارها دیر رسیده است. به گفته‌ی آنان، تا ساعت ۲ بامداد هیچ مسئولی برای هماهنگی با مردم حاضر نبود و بسیاری از خانه‌ها بدون هیچ اطلاع‌رسانی تخلیه شدند. یکی از اهالی می‌گوید: «وقتی آب از پشت‌بام‌ها گذشت، فهمیدیم که دیگر هیچ‌چیز مال ما نیست.» این جمله بارها در گفت‌وگوها تکرار شد و به نمادی از احساس رهاشدگی تبدیل شده است.

در مقابل، مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب منطقه‌ای سیمین‌رود در نشستی خبری اعلام کرد که ۱۲ دستگاه پمپاژ و ۳ کیلومتر خط انتقال آب آشامیدنی در مسیر سیل آسیب دیده‌اند و تا پایان آبان بازسازی می‌شود. او همچنین از آغاز عملیات لایروبی بخشی از رودخانه خبر داد. با این حال، بسیاری از اهالی این اقدام را دیر و ناکافی می‌دانند. به گفته‌ی آنان، لایروبی بدون ساماندهی کرانه‌ها تنها مشکل را به پایین‌دست منتقل می‌کند و سیل بعدی را شدیدتر خواهد کرد.

کارشناسان محیط‌زیست نیز هشدار داده‌اند که تغییر مسیر رودخانه در سال‌های اخیر، به‌ویژه با ساخت پل‌ها و جاده‌های بدون توجه به جریان طبیعی آب، یکی از اصلی‌ترین عوامل افزایش ارتفاع سیل بوده است. به گفته‌ی آنان، اگر حریم رودخانه حفظ می‌شد، حتی بارش امسال نیز می‌توانست بدون این حجم خسارت مهار شود. با این حال، تاکنون هیچ اقدام جدی برای بازگرداندن حریم قانونی رودخانه صورت نگرفته است.

در همین حال، صدها خانوار آسیب‌دیده در مدرسه‌ی شبانه‌روزی چنارک و سالن ورزشی روستای کهنه‌بید اسکان داده شده‌اند. بسیاری از آنان هنوز نمی‌دانند خانه‌هایشان کی قابل سکونت خواهد شد. برآورد اولیه‌ی هزینه‌ی بازسازی و جبران خسارت‌ها بیش از ۴۰۰ میلیارد تومان اعلام شده است. اهالی می‌گویند اگر این مبلغ با تأخیر و در قالب وام پرداخت شود، عملاً بسیاری از آسیب‌دیدگان توان بازگشت به زندگی پیشین را نخواهند داشت.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۱۴)

هفته نخست مهرماه، رودخانه‌ی سیمین‌رود بار دیگر از کرانه‌های خود فراتر رفت و بخش‌هایی از روستاهای پایین‌دست را زیر آب برد. این بار نیز همچون سال‌های پیش، خسارت‌ها بیش از آنکه حاصل بارش باشند، نتیجه‌ی سال‌ها بی‌توجهی به حریم طبیعی رودخانه‌اند. ده‌ها خانه، دهها هکتار زمین کشاورزی و صدها دام در این حادثه آسیب دیده‌اند. هنوز آمار دقیقی از میزان خسارت‌ها منتشر نشده، اما برآوردهای اولیه حکایت از آن دارد که بسیاری از خانوارها بیش از یک‌سوم دارایی خود را از دست داده‌اند.

در روستای چنارک، که بیشترین تلفات انسانی و مالی را متحمل شده، ساکنان می‌گویند هشدارها دیر رسیده است. به گفته‌ی آنان، تا ساعت ۲ بامداد هیچ مسئولی برای هماهنگی با مردم حاضر نبود و بسیاری از خانه‌ها بدون هیچ اطلاع‌رسانی تخلیه شدند. یکی از اهالی می‌گوید: «وقتی آب از پشت‌بام‌ها گذشت، فهمیدیم که دیگر هیچ‌چیز مال ما نیست.» این جمله بارها در گفت‌وگوها تکرار شد و به نمادی از احساس رهاشدگی تبدیل شده است.

در مقابل، مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب منطقه‌ای سیمین‌رود در نشستی خبری اعلام کرد که ۱۲ دستگاه پمپاژ و ۳ کیلومتر خط انتقال آب آشامیدنی در مسیر سیل آسیب دیده‌اند و تا پایان آبان بازسازی می‌شود. او همچنین از آغاز عملیات لایروبی بخشی از رودخانه خبر داد. با این حال، بسیاری از اهالی این اقدام را دیر و ناکافی می‌دانند. به گفته‌ی آنان، لایروبی بدون ساماندهی کرانه‌ها تنها مشکل را به پایین‌دست منتقل می‌کند و سیل بعدی را شدیدتر خواهد کرد.

کارشناسان محیط‌زیست نیز هشدار داده‌اند که تغییر مسیر رودخانه در سال‌های اخیر، به‌ویژه با ساخت پل‌ها و جاده‌های بدون توجه به جریان طبیعی آب، یکی از اصلی‌ترین عوامل افزایش ارتفاع سیل بوده است. به گفته‌ی آنان، اگر حریم رودخانه حفظ می‌شد، حتی بارش امسال نیز می‌توانست بدون این حجم خسارت مهار شود. با این حال، تاکنون هیچ اقدام جدی برای بازگرداندن حریم قانونی رودخانه صورت نگرفته است.

در همین حال، صدها خانوار آسیب‌دیده در مدرسه‌ی شبانه‌روزی چنارک و سالن ورزشی روستای کهنه‌بید اسکان داده شده‌اند. بسیاری از آنان هنوز نمی‌دانند خانه‌هایشان کی قابل سکونت خواهد شد. برآورد اولیه‌ی هزینه‌ی بازسازی و جبران خسارت‌ها بیش از ۴۰۰ میلیارد تومان اعلام شده است. اهالی می‌گویند اگر این مبلغ با تأخیر و در قالب وام پرداخت شود، عملاً بسیاری از آسیب‌دیدگان توان بازگشت به زندگی پیشین را نخواهند داشت.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۱۴)

مهندسان نقشه‌برداری که از ۱۴ قنبری در همایش سالانه‌ی انجمن گرد هم می‌آیند

مهندس نقشه‌برداری که سال‌ها در کوه‌های شمال کار کرده، می‌گوید بسیاری از مشکلات امروز ما ریشه در تصمیم‌هایی دارد که بدون توجه به طبیعت گرفته شده‌اند.

گزارش از: مهندس نیلوفر کاویانی

در حاشیه‌ی جاده‌ی کوهستانی که از روستای برف‌چال به سمت گردنه‌ی سیاه‌کمر می‌رود، تابلویی کنار گذاشته شده است که روی آن نوشته شده: «مسیر موقت». اما کسی نمی‌داند این مسیر موقت از کی تا کی باید ادامه داشته باشد. برای بسیاری از رانندگانی که هر روز از این مسیر عبور می‌کنند، این تابلو بیشتر شبیه یک شوخی تلخ است تا یک راهنما.

مهندس نقشه‌برداری که سال‌ها در کوه‌های شمال کار کرده، می‌گوید بسیاری از مشکلات امروز ما ریشه در تصمیم‌هایی دارد که بدون توجه به طبیعت گرفته شده‌اند.

ادامه در صفحه‌ی 15 ◄